

ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΗ

Πᾶσαι αἰτήσεις δεκτὴ ὑπὸ ἰδιαι-
τέρων συμφωνίαν.

Αἰτήσεις ἀπευθυντέαι :
Ἐφημ. « Ἀνάστασις » Ἀργοστολίον.

Συγτάκτης

Μ. Σ. ΑΝΤΥΠΑΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ

Ἔτος . . Δραχ. 10.

Ἀλλοδαπῆς Φραγ. 10.

Ἐκδίδεται κατὰ Σάββατον.

ΑΝΑΓΚΗ ΕΛΕΓΧΟΥ ΚΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

ΟΧΙ ΕΠΙΔΕΙΞΕΩΝ!

Πῶς Σᾶς φαίνεται, ὦ Πανέλληνες, αὐτὴ ἡ σκέψις τὴν ὁποίαν ἔγραψε μία Ἀθηναϊκὴ Ἐφημερίς ἐκ τῶν μεγαλοσχημῶν, κατὰ τὴν 17 Ὀβρίου ; « Κράτη τὰ ὅποια ἔχουν Λαοὺς πολὺ ὑποδεεστέρους τοῦ ἰδιοῦ μας προσδεύουν διότι ἡξεύρουν νὰ ἐπιδεικνύωνται, ἐνῶ ἡμεῖς δὲν θέλομεν νὰ ἐννοήσωμεν ὅτι δὲν ἀρκεῖ νὰ εἴμεθα δι' ἑαυτοὺς μόνους, πρέπει καὶ νὰ δείχνωμεν τί εἴμεθα ! »

Μολονότι εἶνε σκληρὸν νὰ κακολογῇ τις ἑαυτὸν ἐν τούτοις ὁμολογῶ ὅτι δὲν συμφωνῶ μὲ τὴν φίλην Συναδέλφον ὡς πρὸς τοῦτο διότι ἐὰν τῶνόντι δείξωμε τί εἴμεθα τότε φοβοῦμαι πολὺ μὴ διαγραφῶμεν ἐκ τοῦ χάρτου τῶν Ἑθνῶν.

Ἐπειδὴ ἡμεῖς ἀναχωροῦμεν ἀπὸ ἀντιθέτους σκέψεις νομίζοντες ὅτι ἡ ἐπίδειξις βλάπτει ἀντὶ νὰ ὠφεληθῇ καὶ ὅτι ὁ ἐπιδεικνύμενος, ὅταν μάλιστα εἶνε πλήρης κρυπτομένων πληγῶν, κινδυνεύει νὰ πάθῃ τὴν συμφορὰν τοῦ Γαῖδαρου ἐκείνου ὅστις περιεβλήθη τὸ δέρμα Λέοντος ἐπιδεικνυόμενος καὶ ὅστις μὲ τὸ πρῶτον φύσημα τοῦ ἀνέμου γυμνωθεὶς ἠναγκάσθη νὰ δεχθῇ ὅλον τὸ ξυλοκόπημα τῶν πρῶν θαυμαστῶν του, διὰ τοῦτο φρονοῦμεν ὅτι ἴδιον τῆς Σοδαρᾶς καὶ Ἑθνικῆς Δημοσιογραφίας εἶνε ὁ ἔλεγχος ἀφ' ἑνὸς καὶ αἱ ὁρθαὶ συμβουλαὶ ἀφ' ἑτέρου δι' ὧν ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς θὰ δυνηθῇ νὰ ἰαθῇ ἐκ τῶν πληγῶν τὰς ὁποίας πραγματικῶς ἔχει καὶ ἔπειτα θὰ δύναται νὰ παρουσιάζηται οὐ μόνον εἰς τὰς Διεθνεῖς Ἐκθέσεις ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς Ἀκαδημίας ὅπου ἀντὶ νὰ ἐπιδεικνύηται ἀνωφελῶς θὰ δεικνύῃ ἐπωφελῶς τὰς ἀρετὰς τοῦ δι' ὧν ἡ μὲν Πατρίς θὰ τιμᾶται ἡ δὲ Ἀνθρωπότης θὰ ὠφελεῖται !

Τότε δὲ θὰ ἀμιλλᾶται οὐ μόνον πρὸς τὴν Βουλγα-

ρίαν καὶ Ρωμανίαν ἀλλὰ καὶ πρὸς τὰ μεγάλα καὶ παλαιὰ καὶ προηγμένα εἰς τὸν Πολιτισμὸν Κράτη.

Διὰ νὰ ἐπιτύχουν λοιπὸν ταῦτα κ. κ. Δημοσιογράφοι δὲν ἀρκοῦν οἱ ἔπαινοι καὶ αἱ ἀλλաζονικαὶ φράσεις, χρηάζεται ἔλεγχος δριμύς καὶ ἐργασία πνευματικὴ καὶ σωματικὴ· ταῦτα δὲ ἵνα ἐπιτύχωσι δεόν ὄχι νὰ ὑβρίζωμεν καὶ νὰ ἀπειλῶμεν τοὺς ἄλλους (ὡς πράττουσιν οἱ Ἕλληνες Δημοσιογράφοι καὶ Κυβερνήται) οὔτε νὰ προδίδωμεν τὸ ἐθνικὸν μας ὄνομα καὶ τὰς ἐθνικάς μας παραδόσεις γινόμενοι κατ' ἀρχὰς μὲν Δούλοι τοῦ Βασιλέως ἵνα εὐκολώτερον πλουτήσωμε, μετὰ ταῦτα δὲ νὰ καταλεγόμεθα μετὰ τῶν πρῶτων Διαττροφέων τῆς Ἑθνικῆς Συνειδήσεως ἵνα ἐκμεταλλευθῶμεν Ἀτίμους περιστάσεις διὰ τὴν ἐπιτυχίαν ἀτίμων σκοπῶν.

Μάλιστα ! ἴσως μὲ μεμφθῶσιν ὅτι ἐγὼ αὐτὸς Ἕλληνα ὢν ὑβρίζω ἑμαυτόν ! καὶ ὅμως Ναί ! ὑβρίζω ἑμαυτόν ἵνα ὑπὸ τὸ φοδερὸν μαστίγιον τῆς ἀληθείας καὶ τοῦ ἐλέγχου διορθῶ τὰ ἐμὰ ἐλαττώματα, ὑβρίζω ἑμαυτούς διότι ἐὰν πρὸ πολλῶν ἐτῶν οὐδὲ τοῦ Ἀνακτος ἐξαιρουμένου ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες ἠθέλομεν ἐννοήσῃ, ὅτι ἐργαζόμενοι καὶ ἐν Ἑλλάδι καὶ ἐν Ρωμανίᾳ καὶ παντοῦ ὅπου ὁ Ἕλληνα ζῇ ἐγκατεστημένοι, διὰ τὸ ἴδιον μόνον συμφέρον καὶ οὐχὶ διὰ τὸ συμφέρον καὶ διὰ τὴν ἰσχύν τῆς Πατρίδος, κινδυνεύομεν ἡμέραν τινα νὰ δεχθῶμεν κολάρους καὶ λαχτίσματα ὡς ἐκεῖνα ἄτινα νῦν ἐν Ρωμανίᾳ δεχόμεθα, εἶναι βέβαιον ὅτι τὰ πράγματα θὰ εἶχον ἀντίστροφον μορφήν ὁλ. οἱ Ἕλληνες θὰ ἦσαν μορφωμένοι—ἐντιμοί—Πατριῶται ἔτοιμοι πρὸς θυσίαν ὑλικὴν καὶ ἠθικὴν ὑπὲρ τῆς μεγαλοποιήσεως τῆς νῦν καταλασπωθείσης Ἑλλάδος, καὶ ἐπομένως δὲν θὰ εἶχομεν τοὺς ἐξευτελισμοὺς τοῦ 1897 ὡν ἀποτέλεσμα ὑπῆρξεν νὰ γνωρισθῶμεν τῶνόντι ποῖοι εἴμεθα ! . . . καὶ ἐπομένως νὰ παύσῃ τὸ πρὸς ἡμᾶς σέβας καὶ ὁ πρὸς ἡμᾶς φόβος τῶν θρατέρων ἐκ τῶν τέκνων τῆς φυλῆς τοῦ Βόλγα καὶ τῶν Νόθων ἐκ τῶν τέκνων τῆς φυλῆς τῶν Ρουμάνων, οὐδὲ τὴν πλήρη χαλάρωσιν τῶν πολεμικῶν ἀντάμεικων, τῆς

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

ΑΙ. 55.44.0014.ΥΛ.0029

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Χώρας τῶν ὁποίων ἡ καταφανής οἰκτροτάτη κατάστασις μὲ ὅσας ἐπιδείξεις! καὶ ἂν ποιήσωμεν κ. κ. Δημοσιογράφοι Σὰς βεβαιούμεν ὅτι δὲν θὰ κατορθωθῇ νὰ κρυφθῇ.

Καὶ διατὶ ἄρα γε νὰ φαίνεται ἀκατονόητον εἰς ἡμᾶς τὸ « πῶς εἴμεθα μικροὶ καὶ ἄξιοι περιφρονήσεως; » ἀφοῦ ἀπὸ τοῦ πρώτου πολέμου Ἕλληνας μέχρι τοῦ τελευταίου καὶ ἀπὸ τοῦ πρώτου Ἀρχοντος μέχρι τοῦ ἐσχάτου καὶ ἀπὸ τῆς Ἀριστοκρατίας Ἑλληνίδος μέχρι τῆς Πλουστρίας μόνον ἐνστικτικὰ βασιλεύουσι; ἡ παράταξις τῆς ζωῆς, ἡ ἐναποθήκευσις ὕλης, ὁ καλλοπισμὸς καὶ ἡ οἰκίαις, ἡ λήθη Πατρίδος καὶ αἰσθήματος, ἡ περιφρονήσις εἰς τὴν αὐταπάρησιν καὶ εἰς τὴν ἀλληλεγγύην, ἡ πλήρης μίμησις ἡθῶν ἐθίμων τὰ μᾶλλον ἐπιβλαβῶν καὶ εἰς τὸ σῶμα καὶ εἰς τὴν διάνοιαν, ὅλα τέλος τὰ ἐλαττώματα καὶ οὐδὲν προτέρημα στολίζουσιν ἡμᾶς τοὺς σημερινοὺς Ἕλληνας ἀντιθέτως πρὸς τοὺς Προγόνους μας τοὺς ὁποίους ἐστόλιζον μόνον ἀρεταί!

Πῶς λοιπὸν νὰ ἐπιδειχθῶμεν; τί νὰ ἐπιδείξωμεν; ἀμάθειαν, ἀλαζονίαν, ψευδοπολιτισμὸν; πῶς νὰ παρουσιασθῶμεν ἀφοῦ ἐπὶ μὲν τῆς κεφαλῆς φέρομεν ὡς αἰῶνον πῖλον ἀτιμίας τὴν φυγὴν τῆς δυχρομένης Δαρίσσης, ἐπὶ δὲ τοῦ μετώπου τὸ φοβερὸν ὄνειδος τοῦ Ἑβραίου ἐλέγχου, ἐπὶ δὲ τῶν ὤμων καὶ τοῦ λοιποῦ σώματος ἀτελευτήτους δολοφονίας καὶ φόνους καὶ κλοπὰς καὶ πατροκτονίας καὶ ἀδελφοκτονίας καὶ κομματισμὸν καὶ αἰσχροκέρδειαν καὶ ἀτομισμὸν μέχρις τῆς ὑψίστης, τῆς ὀλοφροσύνης καὶ ματαιότητος, βαθμίδος;

Ἐξυπνήσωμεν ἐκ τοῦ ληθάργου πάντες! Ἀς ἀποβύλλωμεν τὴν ἀχλὺν ἥτις ἐπὶ τεσσαράκοντα ἔτη καλύπτει τοὺς ἐξοιδομένους ἐκ τοῦ ὕπνου ὀφθαλμοὺς μας καὶ τότε θὰ ἴδωμεν ὅτι καὶ τὰ ἀνθελληνικὰ Συλλληγητῆρια καὶ αἱ σφαγαὶ τῆς Μακεδονίας καὶ ἡ ἥττα τοῦ 1897 καὶ ὅλα τὰ ἐγκλήματα καὶ ὅλα τὰ στίγματα ἡμεῖς τὰ ἐδημιουργήσαμεν καὶ ἡμεῖς τὰ προπαρσκευάσαμεν, διότι αἱ μόναι ἀσχολίαι καὶ ἡ μόνη ἐργασίμας ἀνακεφαλαιοῦται εἰς τὰ ἐξῆς.

— Αἰῶνια ταξείδια καὶ πολυδάπανοι θαλαμηγοὶ καὶ τὸ αἰῶνιον ἀνεύθυνον, — Συνεχῆ πρωτοχρονιάτικα ἀλωπεκῶν καὶ Αὐλικῶν καὶ Πριγκήπων παιγνίδια καὶ ὀρεαὶ ἀλωπεκῶν ἐν θριάμβῳ ὑπὸ ἐστεμένων συρόμεναι — Κομματικαὶ καὶ προσωπικαὶ Κυβερνητῶν καὶ Νομοθετῶν διαμάχαι καὶ Βουλευτῶν καὶ Ὑπουργῶν δολοφονικαὶ Μονομαχίαι — Ὀργια καὶ κλοπαὶ κομματαρχῶν καὶ διοικητῶν — Πλουσιῶν καὶ Ἀριστοκρατῶν διαφθοροὶ καὶ ματαιοδοξίαι καὶ πιέσεις καὶ ἐκμεταλλεύσεις — Ἐγγραμμάτων καὶ Σοφῶν τελεία ἀφασία καὶ στωϊκότης καὶ περηνιότης καὶ σχολαστικότης — Λαοῦ ἀδιαφορία καὶ ὕπνος παντοεινός!

Ἰδοὺ διὰ ποίων μέσων ἔχομεν τὴν ἀπαίτησιν νὰ πεισθώμεν καὶ νὰ ἐπιβληθῶμεν καὶ νὰ καταστῶμεν σὺν ἡμῶν!

Ἐντροπὴ Ἀχαιοί!

Ἄν θέλωμεν γὰρ γειθῶμεν τοὺς ὠραίους καρπούς

τῆς τιμῆς καὶ τῆς προόδου πρέπει νὰ καλλιεργήσωμεν τὸ δένδρον ποὺ τοὺς παράγει καὶ οὕτως αἱ μὲν οἷσαι ὀνομάζονται ἐργασία, ὁ δὲ κορμὸς μόρφωσις, οἱ δὲ κλάδοι θυσία, Ἀλληλεγγύη — Ἐντιμότης — Χαρακτὴρ — Δικαιοσύνη — Διοίσεις — Νομοθεσία;

Τὸ δὲ δένδρον τοῦτο ἵνα καλλιεργηθῇ θέλει ἀντικατάστασιν τῶν ΤΕΜΠΕΛΙΔΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ οἵτινες ἀντὶ νὰ καλλιεργῶσιν κοιμῶνται ἐπὶ τεσσαράκοντα ἔτη ὑπὸ τὰς ρίζας τοῦ καὶ καταβροχθίζουσι τοὺς καρποὺς τοῦ καρπούς.

Ἄλλ' ἵνα γίνῃ ἡ ἀντικατάστασις αὕτη καὶ ἵνα δημιουργηθῶσιν οἱ ἐργάται χρηάζεται διδασκαλία καὶ δημοσιογραφία, ἀνάγκη ἐλέγχου καὶ ἐργασίας καὶ ὄχι ΕΠΙΔΕΞΕΩΝ.

ΑΙ ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ ΤΗΣ 16ης ΙΣΤΑΜΕΝΟΥ.

— Ἡ νότος εὐφρογία — Ἡ πραγματεία τοῦ Δόκτορος Νιφοράτου — τὰ ἀτελευτήτα εὐγε τοῦ πλήθους — Ἡ διάλεξις περὶ πατροκτόνων — Ὁ ἐνθουσιασμὸς καὶ τὰ δάκρυα τῶν ἀκροατῶν — αἱ τελευταῖαι φράσεις τῆς περὶ «Πατροκτόνων» διαλέξεώς μας.

Πρότινος χρόνου ἐνέτηκε δυστυχῶς ἐν τῇ πόλει μας ἡ ἐπάρατος νότος Εὐφρογία ἥτις ἠρθῆκε ἱκανὰ μέχρι σήμερον θύματα, εὐτυχῶς ὅμως ὁ εὐγενὴς καὶ ἀλτρουϊστὴς Ἰατρός κ. Λοῦκας Νιφοράτος διὰ τῆς ταχείας ὁξυνοίας ἥτις τὸν χαρακτηρίζει ἔδυνήθη ν' ἀντιληρθῇ τὸν πρῶτον εὐλογιῶντα καὶ νὰ λάβῃ τὰ κατάλληλα τῆς ἀπομονώσεως μέτρα καὶ ἐξακολουθῶν ν' ἀγρυπνῇ ἐπὶ τοῦ προκειμένου σὺν τῇ προθύμῳ καὶ δραστηριοτάτῃ καὶ λίαν ἐπαινετῇ τοῦ κ. Δημάρχου καὶ τοῦ κ. Διευθυντοῦ τῆς Ἀστυνομίας ἐνεργεῖα, κατορθώθη λίαν ἐγκαίρως νὰ φραχθῇ ἡ ὁρμὴ τῆς νόσου ἥτις ἀλλῶς τε θὰ ἠρθῆκε σήμερον πληθὺν θυμάτων.

Ὁ Κος Νιφοράτος ἐν τούτοις δὲν ἠρέστη εἰς τὴν κατὰ καθήκον, ταύτην ἐργασίαν, ἀλλ' ἀνθρωπιστικῶς σκεπτόμενος ἔκρινεν ὡς ἀναγκαῖον καὶ ὠφέλιμον νὰ ποιήσῃ ἐπὶ τοῦ προκειμένου διάλεξιν ἐν τῷ Λαϊκῷ τῆς πόλεως Ἀναγνωστηρίῳ ὅπως, ἐξεκονήσων διὰ ζωῆς φωνῆς τὰς αἰτίας καὶ τὰ ἀποτελέσματα τῆς φοβερᾶς νόσου, καταστήσῃ προτεκτικούς καὶ ἐνημέρους τοὺς κατοίκους ἐπὶ τῶν μέσων διὰ τῶν ὁποίων δύνανται οὕτοι ν' ἀποφύγῃσι τὸ μίasma τῆς εὐφρογίας!

Τῶντι δὲ τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐνώπιον μεγάλου πλήθους διεπραγματεύθη τὸ θέμα τοῦτο, ἡ δὲ ὁμιλία τοῦ ὑπῆρξεν ἀληθῶς εἰπεῖν ἔξοχος πραγματεία ἐπὶ τῆς νότου εὐφρογίας, ἡνὶ πρᾶγματι ἀνυπομέθεα μὴ δυνάμενοι ἐλλείπει γάρου νὰ δημοσιεύσωμεν διότι αὕτη

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΟΝ ΚΑΙ ΕΡΟΥΡΙΟΥ

ΥΠΟΧΡΕΩΣΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΣ
ΥΟΙΧΙ9ΤΑΠ . Π ΗΤΟΛΛΥΣ

δεικνύει οὐ μόνον τὸν ἄνδρα τῶν γνώσεων, οὐ μόνον τὸν τέλειον Ἀσκληπιάδην ἀλλὰ καὶ τὸν ιδεωδέστατον Κοσμοπολίτην ὅστις ὑπόκειται οὐ μόνον τὴν θεραπείαν τοῦ σώματος ἀλλὰ καὶ τὴν θεραπείαν τῶν κοινωνικῶν νόσων αἵτινες εἶνε οἱ μᾶλλον μεταδοτικαὶ καὶ καταστροφικαί.

Τὸ πέρασ τῆς διαλέξεως τοῦ κ. Νιφοράτου διεδέχθησαν τὰ ἀτελεύτητα εὖγε ὅλου ἐκείνου τοῦ πλήθους ὅπερ διὰ τοῦτου ἐδείκνυν ἀρ' ἐνὸς τὴν εὐγνωμοσύνην του καὶ ἀρ' ἐτέρου τὴν ἐκτίμησιν ἣν ὀρείλομεν νὰ ἔχωμεν πρὸς τὸν ἐπὶ δωδεκαετίαν ἐν Νεαπόλει ἐπαξίως σποδᾶσαντα κ. Λοῦκαν Νιφοράτον καὶ πρὸς τὸν ἐπὶ δωδεκαετίαν παντοειδῆς ὑπηρεσίας προσέραντα πρὸς τοὺς Ἑλληνας Μετανάστας συνεπεία τῶν ὁποίων πολὺ δικαίως ποίῳν ὁ Βασιλεὺς τὸν ἐτίμησεν μὲ τὸ παράσημον τῶν ἱπποτῶν!

Μάλιστα κ. κ. « αἱ ὑπὲρ τῶν ἄλλων θυσίαι καὶ μέριμναι ἀναβιβάζουν τοὺς ἄνδρας εἰς τὴν ἔδραν τῶν ἱπποτῶν! αἱ δὲ ὑπὲρ τῶν ἰδίων καὶ τῆς πολιτελείας καὶ τῶν ἰδιωτικῶν συμφερόντων καταβιβάζουν τοὺς ἄνδρας ἀπὸ τὰς ἔδρας τῶν ἱπποτῶν! διότι ὁ ἱπποτισμὸς δὲν κληρονομεῖται ἀλλὰ ἀποκτιᾶται καὶ ἀποκτᾶται ὄχι διὰ τῆς ἐναποθηκεύσεως χρημάτων καὶ ντουρέττας ἀλλὰ διὰ τῆς θυσίας καὶ τῆς ἐργασίας! »

Μετὰ τὸ πέρασ τῆς πραγματείας ταύτης ἀνῆλθον ἐπὶ τοῦ θέματος καὶ ἀνεπτύξαμεν τὸ περὶ « πατροκτόνων » θέμα ὅπερ προσεκήληθ' ἀπὸ τὴν κατὰ τοῦ πατροκτόνου Δραγισέβη δίκην καὶ ἦν ὁ Λαὸς τῇ πρωτοβουλία τοῦ « Ἀναγνωστήριου » διὰ βοῆς ἐξήγησεν τὴν εἰς ἱσόβια καταδίκην τοῦ ἀπαισίου Δολοφόνου.

Ἐπειδὴ δὲ ἐξ αἰτίας τοῦ ἐκτάκτου ἀλλὰ ἀνδρικοῦ καὶ ἐπιβεβλημένου τούτου τοῦ Λαοῦ Κινήματος ἐστηματίσθησαν τὰ ἀναγκαῖα σχόλια καὶ τινες ἐκ τῶν κακοποιῶν καὶ φύσει εἰς τὸ ἐγκλημα βεπόντων καὶ ἐρεσχομένων ἐξεμεταλλεύθησαν, ὡς ἐν τῇ προηγουμένῳ φύλλῳ τῆς « Ἀναστάσεως » ἐγράψαμε, τὴν φυσικὴν τοῦ Λαοῦ ἀγαθότητα καὶ ἐπιείκειαν καὶ τῶν ἰδίων ἡδυνήθησαν, διὰ τῆς τέχνης ἦν συνήθως πρὸς ἴδιον ὄφελος ἀναπτύσσει τὰ ἰδιοτελῆ καὶ κακὰ στοιχεῖα τῆς Κοινωνίας, νὰ πείσῃ τινὰς τῶν ἀπλοϊκοτέρων ἀνθρώπων ὅτι ἡ ποινὴ τῶν ἱσοβίων ἦτο αὐστηρά καὶ ὅτι τὸ Κίνημα τοῦ Λαοῦ ἦτο ἄξιον μορφῆς, ἐνεκεν τούτου ἠναγκάσθημεν καὶ νὰ γράψωμεν ἐν ἐκτάσει εἰς τὸ προηγούμενον φύλλο τῆς « Ἐφημερίδος μας » καὶ ἵνα μὴ οὐδὲ εἰς ἐκ τῶν Πολιτῶν μείνῃ ἐν ἀμφιβολίᾳ περὶ τοῦ ὑψηλοῦ σκοποῦ καὶ τῆς ὠφελείας ἣν ἔφερον τὸ Κίνημα τοῦτο ἐθεωρήταμεν πρέπον νὰ ποιήσωμεν δημοσίᾳ ἐν τῇ « Ἀναγνωστήριῳ » Διάλεξιν περὶ « Πατροκτόνων » ἀρὸς προηγούμενως προὐκαλέσαμεν πάντα βουλούμενον καὶ ἔχοντα κουράγιο νὰ ἔλθῃ νὰ μᾶς ἀντιπρῶσθῃ καὶ νὰ ἀναπτύξῃ τὰς ἐπὶ τούτῳ κρίσεις του δεχόμενος Διαλογικὴν συζήτησιν. Καὶ ἂμ' ἔπος ἂμ' ἔργον τὴν 16ην ἱσταμένου ἐγένετο ἡ διάλεξις αὕτη ὁ δὲ Λαὸς ἐδείξεν λίαν καταπαντῶς ὅτι καὶ τολμᾷ ὅταν παραστῇ ἀνάγκη καὶ κρίνει καλῶς μὴ προσέχων οὔτε εἰς

τὰς μορφὰς οὔτε εἰς τὴν μανίαν τῶν ζημιουμένων ἐκ τῶν τιμητικῶν αὐτῶν περιστάσεων! διδάξας ἅμα τοὺς ΜΠΑΣΤΑΡΔΟΥΣ καὶ ΣΚΥΛΛΟΥΣ οἵτινες κατορθώνουν πάντοτε ἐν καιρῷ ἐκλογῶν καὶ τοιούτων Δικῶν νὰ γλύφωσι κόκκοι ἀριπτόμενα πρὸς αὐτοὺς ἐκ τῆς αἰσχρᾶς τραπέζης τῶν Δολοφόνων τοῦ Ἑθνους καὶ τῶς Πατέρων, ὅτι οἱ Μεγάθυμοι καὶ εὐγενεῖς Πολῖται δὲν ἐπτορήθησαν οὔτε ἀπὸ τὸ τρίξιμον τῶν ὀξέων ὀδόντων οὔτε ἀπὸ τὴν δξύτητα τῶν γαυγισμάτων, ἀλλὰ σὰν ἀληθεῖς Μολοσσοὶ τοῦ καθήκοντος ἐδείξαν ἀρ' ἐνὸς τὴν ἰσχὺν των καὶ ἀρ' ἐτέρου τὴν περιφρόνησιν των περιμένοντες τὴν ἐσπέραν τῆς 16ης ἱσταμένου ἵνα δείξωσι τρανώτατα καὶ μεγαλοπρεπέστατα τὴν ἀποδοκίμασίαν τους εἰς ὅλους τοὺς τολμήσαντας νὰ εἰπωσιν ὅτι τὸ Κίνημα ἦτο κακόν!

Τῶντι δὲ ἀρ' ἧς ἰδρῦθη τὸ εὐγενὲς καὶ ὠφέλιμον τοῦτο ἱδρυμα οὐδέποτε εἶδε τόσον πλῆθος καὶ τόσον ἀσφυκτικὸν συνωστισμόν καὶ τόσον ἀκραίην ἐνθουσιασμόν. Καὶ τὰ δύο φύλα ἀντεπρόσωπεύοντο ὑπὸ τῶν δύο τριτῶν τῶν κατοίκων τῆς Πόλεως.

Ἡ αἴθουσα τῶν Γυναικῶν ἐφιλοξένοι πλείονας τῶν διακοσίων πάσης τάξεως καὶ ἡλικίας αἱ δὲ αἰθούσαι τῆς Ἀναγνώσεως, τῆς Διδασκαλίας, τὸ Γραφεῖον, τὸ Καπνιστήριον, ὁ Διάδρομος, ἡ κλίμαξ καὶ ἡ κάτωθι Πλατεῖα Ρῆγα Φερραίου ὑπερεπληροῦντο ἀπὸ πλείονας τῶν χιλίων πεντακοσίων Ἀνδρῶν! οἵτινες δι' ἀτελευτήτων ζήτωκραυγῶν καὶ χειροκροτημάτων ἐδέχθησαν τὰς τελευταίας τὰς δε φράσεις μας.

Τὸ « Ἀναγνωστήριον », ὃ Κεραλλῆνες, βᾶσιν ἔχον τὴν Ἱστορίαν τῶν μεγάλων Προγόνων καὶ σκοπὸν τὸν ἐξευγενισμόν καὶ τὴν μόρφωσιν θὰ πολεμήσῃ τὸ ἰδιωτικὸν συμφέρον ὑπὲρ τοῦ Γενικοῦ, θὰ σπᾶσῃ τὸ κόμμα ὑπὲρ τῆς Πατρίδος, θὰ σιγματίσῃ πᾶσαν κακίην καὶ φαῦλον πράξιν, θὰ ἐμπνεύσῃ τὴν ιδέαν τῆς ἐγκλείσεως ἱσοβίως ὅλων τῶν ἐκφύλων ὧν τὸ δηλητηριον εἶνε μᾶλλον ἐπικίνδυνον τοῦ δηλητηρίου τῆς εὐφρογίας, καὶ θὰ κρατήσῃ μίαν ἡμέραν τὴν σιγμαίαν τοῦ Ἀνθρωπισμοῦ οὔτινος θεμέλιον ἔσεται ὁ Κοινοτισμὸς καὶ δύναμις ἡ Ἀλήθεια καὶ ἡ Ἀλληλοβοήθεια!

Ἰσόβια εἰς τοὺς Δολοφόνους τῆς Πατρίδος καὶ τῶν Πατέρων—Ζήτω τὸ Δίκαιον καὶ ὁ Λαός. » καὶ Δάκρυα ἐνθουσιασμοῦ ἐπισφράγισαν τὰς μεγάλας ταύτας ἐννοίας.

Τοιοῦτοτρόπως λοιπὸν δύνανται οἱ Κεραλλῆνες νὰ καυχῇθωσιν δικαίως ὅτι δὲν ὑπεροῦσι τῶν μᾶλλον πεπολιτισμένων πόλεων τῆς Ἑλβετίας καὶ τῆς Ἀμερικῆς ὡς πρὸς τὸ Μορφωτικὸν καὶ Ἀνθρωπιστικὸν Ἐντυκτικὸν των.

Τὸ Λαϊκὸν τοῦτο Ἀναγνωστήριον μαρτυρεῖ τὴν ἀνωτέρω ἀλήθειαν, καθόσον λειτουργοῦν ἤδη ἀπὸ ἐνὸς ἔτους μεταμορφώθη εἰς πηρὴν ἀναπτύξεως καὶ ἡθικῆς καλῶς ἐννοουμένης καὶ εἰς τοὺς ἄνδρας καὶ εἰς τὰς γυναῖκας.

Αἱ περὶ Ἑργασίας—Δικαιοσύνης—Αὐταπαρνήσεως—Ἀγάπης—Ἀλληλοβοηθείας καὶ αἱ περὶ Κοινωνιολογίας—Ἀλτρουϊσμοῦ—Ἀνορθώσεως τοῦ Λαοῦ καὶ τῶν Ἑργατῶν καὶ παντὸς ὠφελίμου, ἠθικῶς καὶ ὕλικῶς, θέματος διεδέχθησαν ἀλλήλας καὶ ἐρριζοβόλησαν μέσα στὰς διανοίας καὶ τὰς καρδίας τῶν τε Πολιτῶν καὶ Πολιτιδῶν ὡς δεικνύουσιν οἱ καρποὶ τοὺς ὁποίους δρέπομεν καὶ γεύομεθα σήμερον.

Εὐγε Λαὲ! θάρρει καὶ ἐργάζου καὶ θὰ νικήτης ταχύτερον ἢ ὅσον ἐλπίζεις « τὸν πόνον πωλοῦσιν ὑμῖν τ' ἀγαθ' οἱ Θεοί. »

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Οἱ ἐξ Ἀργόστολίου ἐπὶ ἐξάμηνον συνδρομηταὶ τῆς « Ἀναστάσεως » ἔπαυσαν νὰ ἔχουν δικαίωμα ἐπὶ τῆς λήψεως τοῦ φύλλου ἀπὸ τῆς 1ης ἰσταμένου ἐκτὸς ἐκείνων οἵτινες ἀνενέωσαν τὴν συνδρομὴν των, πᾶς δὲ βουλόμενος νὰ ἐξακολουθήτῃ ὡς συνδρομητῆς ὀφείλει νὰ συμπληρώσῃ, ταῦτα πρὸς ἀποσόβησιν παρεξηγήσεων.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ.

Ἡ δράσις τῆς Ἀστυνομίας κατὰ τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ὑπῆρξεν ἀξία πολλῶν ἐπαίνων, παρετηρήθη τέλος πάντων ζωὴ ἐν αὐτῇ καὶ κίνησις συνεπεία τῶν ὁποίων ἡσκήθη ἀρκούσα ἐποπτεία καὶ εἰς τὰ « ζύγια » καὶ εἰς τὴν καθαρότητα καὶ εἰς τὴν ποιότητα τοῦ ἄρτου, ἀποτέλεσμα τοῦτο ὑπῆρξεν ἡ κκτάσχεσις πολλῶν ἄρτων καὶ ἡ διόρθωσις πολλῶν ἀτόπων.

Συγχάριζομεν τὸν κ. Διευθυντὴν τῆς Ἀστυνομίας, τὸν κ. Ἀστυνόμον καὶ ὅλα τὰ ἀστυνομικὰ ὄργανα ἅτινα ὅπως δὴ ποτε συνέτειναν εἰς τὴν νέαν ταύτην ὁδὸν ἣν ἤρξισε χρεάσσομα ἡ Ἀστυνομία μας, παρακαλοῦμε δὲ θερμῶς τὸν κ. Διευθυντὴν καὶ πάλιν νὰ δημοσιεύσῃ τὸ Δελτίον τῆς Ἀστυνομίας ἵνα ἐπισήμως γνωρίζῃ ἡ Κοινωνία τὴν τε δράσιν τῆς Ἐξουσίας ὡς καὶ τὴν λαιμαργίαν μερικῶν ἐχμεταλλευτῶν.

ΛΑΓΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΡΙΟΝ

Αἱ διαλέξεις διακόπτονται ἐπὶ τινὰς ἡμέρας ἐνεκεν τῆς νόσου εὐφλογγὰς καθόσον ὡς ἐκ τοῦ μεγάλου συνωτισμοῦ ὑπάρχει φόβος κινδύνου.

ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΦΕΙΟΝ

ΣΗΥΡΙΔΩΝΟΣ Γ. ΑΡΣΕΝΗ

Εἰδοποιούμεν τοὺς ἀξιότιμοις πελάτας μας ὅτι ἐφθάσεν εἰς τὸ Ἑργαστήριον μας ὁλοκληρὸς ἡ συλλογὴ τῶν χειμερινῶν βρασιμάτων ὧν ἡ ποιότης καὶ οἱ χρο-

ματισμοὶ εἶνε ἀνώτεροι τῆς κοινῆς βελάμας, αἱ δὲ τιμαὶ ἀνεπίδεκτοι συναγωνισμοῦ ὡς ἐλαττωμένα κατὰ τὸ 20 0/0.

Μία ἀπλὴ ἐπίσκεψις βεβαίως τ' ἀνωτέρω.

ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟΝ « Η ΜΕΛΙΣΣΑ »

ΓΕΩΡ. ΔΡΑΓΩΝΑ

Εἰς τὸ Ζαχαροπλαστεῖον τοῦτο πωλοῦνται ὅλα τὰ εἶδη τῆς σακχαροπλαστικῆς, βροσόλια ἀρίστης ποιότητος καὶ κονιάκ ἐκλεκτὰ « Τούλ » κατασκευάζονται δὲ παντὸς εἶδους γλυκὰ καὶ γλυκύσματα διὰ γάμους, βαπτίσια, ἐορτὰς κτλ. Τὸ τέλειον τῆς τέχνης καὶ αἱ λογικαὶ τιμαὶ πιστοποιοῦσιν οἱ πολυπληθεῖς πελάται μας.

ΛΕΟΝΤΟΣ ΤΟΛΣΤΟΗ.

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου).

Κατ' αὐτοὺς τάξεις εἶνε ἡ κκτάσταις ἐκείνη κατὰ τὴν ὁποίαν δύνανται νὰ καταβροχθίσωσι τοὺς ὁμοίους των, ἀταξία δὲ ἐκείνη ἡ κκτάσταις, κατὰ τὴν ὁποίαν οἱ καταβροχθιζόμενοι θὰ ἤθελον νὰ μὴ καταβροχθίζωνται, ἀλλὰ νὰ ζώσιν.

Διὰ τοιούτων συλλογισμῶν οὐδὲν ἄλλο ἀποδεικνύεται εἰμὶ ὅτι οἱ ὀλίγοι ἰσχυροὶ, αἰσθάνονται, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀσυνειδήτως, ὅτι ἡ ἀναγνώρισις καὶ ἐφαρμογὴ τοῦ νόμου τούτου, ἄσφα ἂν θέλετε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, ποιεῖτε αὐτοῖς ὁμοίους, ὅχι μόνον καταστρέφει τὴν ὑπεροχὴν αὐτῶν εἰς τὴν κοινωνίαν, ἀλλὰ καταδεικνύει καὶ ὅλην τὴν ἀνηθηκότητά των καὶ ἀπανθρωπίαν των. Βεβαίως οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ δὲν εἶνε δυνατόν νὰ σκερθῶσι κκλίτερον.

Ἄλλ' οἱ ἐργάται, τοὺς ὁποίους διώκουν ἀπὸ τὴν γῆν τὴν ὁποίαν κκλιεργοῦσι, φορτῶνουν καὶ ἐξαντλοῦν με φόρους δυσβαστάκτους, ζευγνύουν εἰς τὰ ἀναγκαστικὰ ἔργα τῶν ἐργοστασίων καὶ μεταμορφῶνουν εἰς δούλους στρατιώτας, ἡνγκασμένους νὰ κοπιᾶζον ἐκυτοὺς καὶ τοὺς ἀδελφούς των, εἶνε καιρὸς νὰ ἐννοήσωσιν σχεδόν, ὅτι μόνον ἡ πίστις πρὸς τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ ἐφαρμογὴ αὐτοῦ θὰ τοὺς ἀπαλλάξουν ἀπὸ τὰς ταλαιπωρίας καὶ τὰ βέσανά των.

Ὅλων τῶν κκκῶν τούτων αἰτία εἶνε ἡ ἀδικφορία πρὸς τὸν νόμον τοῦτον, ἥτις ἔτι μᾶλλον τὰ αὐξάνει. Ὅθεν εἶνε καιρὸς νὰ αἰσθανθῶσιν οἱ ἐργάται ὅτι ἡ σωτηρία των ὑπάρχει μόνον εἰς τὸν νόμον αὐτὸν καὶ ὅτι οὐδὲν ἄλλο ἀπατεῖται, εἰ μὴ νὰ ἐφαρμόσωσι αὐτὸν τὸν νόμον τῆς ἀλληλοεὐλαθείας καὶ ἀλληλοβοηθείας, διὰ νὰ κκλιτερεύσῃ ἀμέσως ἡ κκτάσταις των, θὰ κκλιτερεύσῃ δὲ τοσοῦτον μᾶλλον καθ' ὅσον θὰ εἶνε περισσότεροι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι θὰ ποιῶσιν εἰς τοὺς ἄλλους, ἐκεῖνο τὸ ὅπεον καὶ αὐτοὶ ἐπιθυμοῦσι νὰ ποιῶσιν οἱ ἄλλοι πρὸς αὐτοὺς τοὺς ἰδίους.

Ταῦτα δὲ εἶνε κκθόλου ἀπορημέναι φλυαρίαι, καθὼς εἶνε αἱ ἐκκλησιαστικαὶ πολιτεαὶ καὶ ἐπιστημονικαὶ θεωρίαι, ἀλλ' ἐν ἀσφακῶν πραγματικῶν δὲ τὴν ἀπέλευθερώσιν των.

ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ